

Cena lidského života před narozením v Božích očích

Žijeme ve světě, který nectí osvědčené hodnoty, ale je marně hledá na skládce dekadentních kultur. Ze sdělovacích prostředků jsme se na Mezinárodní den žen, 8. března 2024, dověděli, že Francie zakotvila právo na umělý potrat do své ústavy jako základní právo ženy. V České republice může o umělý potrat požádat každá obywatelka EU do 12 týdnů těhotenství. Avšak kdybychom se ohlíželi kolem, zjistili bychom, že co země, to jiná norma. Může člověk konsensuálně bez konsensu Stvořitele posouvat hranici, kdy se člověk stává člověkem? Hodnota lidského bytí nespočívá v tom, čeho člověk dosáhl, ale v tom, co pro něho udělal Bůh. On člověka učinil na svůj obraz a svěřil mu vládu nad ostatními tvory. Zaručuje mu ochranu a vedení v životě. Skrze svého jediného Syna mu nabízí odpuštění hříchů, spasení a Boží synovství i s dědictvím v nebesích. A jako své děti nás také učí vzájemně spolu vycházet.

Hospodine, zkoumej mě!

Pán Bůh nás ve svém Slovu ujišťuje, že blaho člověka a rozvoj jeho společenství úzce souvisí s poznáním a plněním Boží vůle (Ř 1,18-32). Pokrok vědeckého bádání člověka má vést k úžasu nad dílem Stvořitele a ne ke klanění se sobě samému. Přepólování úcty od Stvořitele ke stvoření vede ke katastrofě. Člověk sám sebe nepoznává, ztrácí smysl bytí, jeho počínání začíná být sebezničující, jeho populace v takové kultuře vymírá.

S poznáním Boha poznáváme sami sebe. Kdo jiný než Bůh může znát skutečnou hodnotu svého stvoření? David si to uvědomuje, proto na počátku i na konci 139. žalmu svému Stvořiteli vyznává: *znáš mě*:

Hospodine, zkoumáš mě a znáš mě... (verš 1)

Bože, zkoumej mě, ty znáš mé srdce, zkoušej mě, ty znáš můj neklid, hled', zda jsem nesešel na cestu trápení, a po cestě věčnosti mě ved' (poslední verše 23-24).

Žalmista proto žasne nad tímto tajemstvím, které mu Hospodin odhaluje:

Nad mé chápání jsou tyto divy, jsou nedostupné, nestačím na to...

Tys to byl, kdo utvořil mé ledví, v životě matky jsi mě utkal. Tobě vzdávám chválu za činy, jež budí bázeň: podivuhodně jsem utvořen, obdivuhodné jsou tvé skutky, toho jsem si plně vědom. Tobě nezůstala skryta jediná z mých kostí, když jsem byl v skrytosti tvořen... Tvé oči mě viděly v zárodku, všechno bylo zapsáno v tvé knize: dny tak, jak se utvářely, dřív než jediný z nich nastal. (Ž 139,13-16).

Boží smlouva s Izraelem jako charta osvobozeného národa na cestě do zaslíbené země zahrnuje důležité důrazy na bezpečí, svobodu a důstojnost lidské osobnosti od jejího početí až do přechodu na věčnost. Tak Hospodin ze své strany slibuje věrnému lidu požehnání plodu jeho života:

Za to, že tato práva budete poslouchat a bedlivě je dodržovat, bude Hospodin, tvůj Bůh, zachovávat tobě smlouvu a milosrdenství, jak přísahal tvým otcům. Bude tě milovat a bude ti žehnat a rozmnoží tě. Požehná plodu tvého života... (Dt 7,12-13).

Pozoruhodná je návaznost Nového zákona na Starý zákon. Průvodce Mesiáše má připravit lid na *den Hospodinův veliký a hrozný*, aby Hospodin při svém příchodu *nestihl zemi klatbou*.

Jeho posláním bylo obrátit *srdce otců k synům a srdce synů k otcům* (Mal 3,24). Tím končí Starý zákon a Nový zákon na to navazuje oznámením narození Jana Křtitele, který již před narozením byl naplněn Duchem svatým:

... od mateřského klína bude naplněn Duchem svatým. A mnohé ze synů izraelských obrátí k Pánu, jejich Bohu; sám půjde před ním v duchu a moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k synům a vzpurné k moudrosti spravedlivých a připravil Pánu lid pohotový (L 1,15-17).

O setkání dvou těhotných žen, Alžběty, matky Jana Křtitele, a Marie, matky Ježíše Krista, evangelista Lukáš píše:

Když Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, pohnulo se dítě v jejím těle; byla naplněna Duchem svatým a zvolala velikým hlasem: „Požehnaná jsi nade všechny ženy a požehnaný plod tvého těla... Hle, jakmile se zvuk tvého pozdravu dotkl mých uší, pohnulo se radostí dítě v mém těle...“ (L 1,41-44).

Pán Bůh vkládá do lidské bytosti od samého počátku hodnotu krytou obětí svého Syna, který svým příchodem přináší radost už ještě nenarozeným zárodkům v matčině těle. Člověk však tuto přijatou hodnotu může buď promrhát, anebo z vděčnosti za tak úžasný dar odevzdat sebe sama do radostné služby Pánu Bohu - svému Stvořiteli, Vykupiteli a Posvětiteli.¹

A co sexualita? Je to Boží dar, nebo prokletí?

Ďábel od samého počátku usiluje zmást člověka, převrátit mu Bohem stanovenou hierarchii hodnot a zničit ho. Spouští lavinu vášní, aby rozdrtil nejnaternější strukturu společnosti, manželství. Na jeho ochranu Pán Bůh vydal dvě z deseti přikázání: *Nesesmilniš* a *Nebudeš dychtit po ženě svého bližního* (Ex 20,14.17; Dt 5,18.21). Pán Ježíš nás v evangeliu varuje před jejich zlehčováním (Mt 5,27-32). Jeho věrnost církvi, za kterou se obětoval, je vzorem pro manželský svazek. Jeho význam Písmo svaté vysoko vyzdvihuje: *Manželství ať mají všichni v úctě a manželé ať jsou si věrni, neboť neřestné a nevěrné bude soudit Bůh* (Žd 13,4).

Jak to řeší reformace? Co s pohnutkami? V Apologii Augsburského vyznání čteme: *Platné je však to, co říká Písmo svaté a co potvrzují i zkušenosti znalci práv: že spojení muže a ženy spočívá na přirozeném právu. Přirozené právo je Boží právo, zřízení, které člověku vštípil sám Bůh... Vždyť ona přirozená a vzájemná náklonnost muže a ženy je Boží dílo a tedy právo člověka. Proč by jinak Bůh stvořil člověka dvojího pohlaví? Nemluvíme ovšem, jak jsme už řekli výše, o žádosti porušeného těla, která je hříšná, ale o onom pudu či spíše náklonnosti dané člověku při stvoření, kterou porušená tělesná žádost nezrušila, ale roznítla, a to je důvod, proč cílem manželství není jen rozmnožování lidského rodu, ale také zábrana lidského hříchu a nečistoty.*²

---

¹ Naším konečným cílem není mít zdravé vědomí vlastní hodnoty, ale poznání Ježíše Krista v jeho plnosti - McDOWELL, Josh. *Hodnota člověka. Návrat domů*, Praha 1999, s. 31. Srov.: ... až bychom všichni dosáhli jednoty víry a poznání Syna Božího, a tak dorostli zralého lidství, měřeno mírou Kristovy plnosti - (Ef 4,13).

² MELANCHTON, Filip aj. *Apologie augsburského vyznání*. In: *Knihy svornosti*. Kalich, Praha 2006, s. 225. ISBN 80-7017-026-3.

Martin Luther přikázání *Nezcižoložíš* ve Větším katechismu vykládá: *Proto také muže a ženu stvořil rozdílně (jak máme před očima); ne proto, aby se využívali k nespořádané rozkoši, ale aby drželi pospolu, byli plodní a rodili děti, živili je a vychovávali k Boží cti.*³

A o víc než sto let později Komenský ve své Velké didaktice píše: *„Jako je tedy jisté, že pobyt v životě matčině je přípravou k životu tělesnému, tak je jisté, že pobyt v těle je přípravou i k onomu životu, jenž nastane po tomto životěездеjším a bude trvat na věky. Šťasten, kdo ze života matčina vynesl údy dobře vytvořené! Tisíckrát šťastnější je ten, kdo odtud vynesl duši dobře očištěnou!“*⁴

Mají něco společného umělé potraty s infanticidou čili zabíjením dětí ve starověkém Izraeli?

Ve starověkém Kanánu ještě neuměli usmrcovat plod s takovou šetrností vůči matce, jak se to děje dnes, proto se zbavovali potomků po jejich narození. Je to až neuvěřitelné, že zotročený národ, který na příkaz faraona musel zabít své narozené syny, se jich po dosažení svobody a blahobytu v zaslíbené zemi z vlastního rozhodnutí zbavoval sám. Činil tak v smilném kultu obětování dětí modlám. Jenže taková genocida byť o jakýsi týden mladších bytostí je i dnešním mainstreamem považována za svobodu.⁵

Judský král Achaz (735-asi 716 př.Kr.)

... dokonce dal svého syna provést ohněm podle ohavností pronárodů, které Hospodin před Izraelci vyhnal“ (2Kr 16,3).

Stejně tak Izraelci na severu až do svého pádu za posledního krále Hóšea (732-724 př.Kr.)

... prováděli své syny a dcery ohněm... (2Kr 17,17-20).

Judejci na jihu, otřeseni asyrským nebezpečím, které zničilo severní Izrael, po duchovní obnově za krále Chizkijáše, byli opět sváděni jeho synem Menašem (687-642 př.Kr.), který

... svého syna provedl ohněm... dopouštěl se mnohého, co je zlé v očích Hospodina, a tak ho urážel (2 Kr 21,6).

Tak i Judsko směřovalo ke svému zániku s výjimkou pronikavé duchovní obnovy po roce 622 př. Kr. za krále Jóšijáše (640-609), který v rozhorlení

... poskrvnil i Tófet v Údolí syna Hinómova, aby už nikdo neprovedl svého syna nebo dceru ohněm k počtě Molekově (2Kr 23,10).

Je smutné sledovat důsledky duchovního i tělesného smilstva, do jehož zhoubné sítě se lid nedbalý Boží smlouvy stále více zamotával:

Ohava [Baal] požírala už od našeho mládí, čeho otcové těžce nabyli: jejich ovce i dobytek, syny i dcery. Ležíme v hanbě, přikryti pohanou, neboť jsme hřešili proti Hospodinu, svému Bohu... (Jr 3,24-25).

V Tófetu, který je v Údolí syna Hinómova, postavili posvátná návrší a spalovali své syny a své dcery ohněm. To jsem jim nepřikázal, ani mi to nepřišlo na mysl. Proto hle,

³ LUTHER, Martin. *Větší katechismus*. In: Kniha svornosti. Kalich, Praha 2006, s. 401.

⁴ KOMENSKÝ, J. A. *Velká didaktika*. In: Jan Patočka. Vybrané spisy Jana Amose Komenského, sv. I. Praha, SPN, 1958, s. 68.

⁵ Genderová agenda zahrnuje mimo jiné potrat jako „lidské právo“, zaobalené do reprodukčních práv. – KUBY, Gabriele. *Globální sexuální revoluce*. Kartuziánské nakladatelství, Brno 2014, s. 140.

přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy se už nebude říkat: ‚Tófet‘ ani ‚Údolí syna Hinómova‘, nýbrž ‚Údolí vraždění‘ (Jr 7,31).

Baalovi vybuodovali posvátná návrší, která jsou v Údolí syna Hinómova, a prováděli své syny a dcery ohněm Molekovi. To jsem jin nepřikázal, ba ani mi na mysl nepřišlo, že se budou dopouštět takových ohavností, a tím svedou Judu k hříchu (Jr 32,35).

Ženy, které bývají tak milosrdné, vařily vlastníma rukama své děti a pojídaly je při těžké ráně dcery mého lidu. Hospodin dovršil své rozhořčení, vylil svůj planoucí hněv, zanítil na Sijónu oheň, aby jej pozřel do základů (Pl 4,10).

Tu se ti z vás, kdo vyvážnou, na mě rozpomenou mezi pronárody, kam budou odvečeni do zajetí, až dopustím, aby bylo rozbito jejich smilné srdce, jež se ode mne odvrátilo, a oči smilné se dívající po jejich hnusných modlách. Tím se zhnusí sami sobě pro zlo, které všemi svými ohavnostmi napáchali. I poznají, že já jsem Hospodin; ne nadarmo jsem prohlásil, že jim způsobím tyto zlé věci (Ezech 6,9-10).

20) Vzala jsi také své syny a dcery, které jsi mi porodila, a jim jsi je obětovala za pokrm, jako by bylo tvého smilstva málo. 21) Zabíjela jsi mé syny v oběť a jim jsi je vydávala tím, že jsi je prováděla ohněm... 36) Toto praví Panovník Hospodin: Protože byla rozhazována tvá měď a při tvém smilstvu byla odkrývána tvá nahota před tvými milenci, před všemi tvými hnusnými, ohavnými modlami, a pro krev tvých synů, které jsi jim dala, 37) proto hle, ... 38) Budu tě soudit... (Ezech 16,20-21.36-38).

A tak jsem jim dal nedobrá nařízení a řády, skrze něž nebudou mít život; poskrvnil jsem je jejich vlastními dary, když prováděli ohněm vše, co otvírá lůno, abych je naplnil úděsem a oni poznali, že já jsem Hospodin (Ezech 20,25-26).

Téhož dne, kdy zabíjeli své syny svým hnusným modlám, vcházeli do mé svatyně, a tak ji znesvěcovali. Toho se dopouštěli v mém domě (Ezech 23,39).

Pán Bůh stále varoval svůj lid příkázáním „nezabiješ“ a pobízel ho v úctě k životu (Ex 20,1-17; Dt 5,6-21). Skrze proroka Izajáše mu opakovaně připomínal, že pamatuje na plod života v lůně matky (Iz 44,2; 45,10-12; 49,1.5). Proroky samotné k takové službě připravoval už od života matky. Jeremjáši to Bůh výslovně řekl (Jr 1,5). Pán Bůh mluví i k nám. V Ježíši Kristu je to rozhodující Slovo. Jeho slova *jsou Duch a jsou život* (J 6,63).

Modly vyžadující lidské oběti padají, ale Hospodin žije, dbá na svůj lid a ujišťuje ho:

Slyšte mě, dome Jákobův, všichni, kdo jste zůstali domu Izraelovu, vy kteří jste chováni již od života matky, od matčina lůna na rukou nošení: Já sám až do vašeho stáří, až do šedin vás budu nosit. Já jsem vás učinil a já vás ponesu, budu vás nosit a zachráním“ (Iz 46,34).

Je dnešní kultura humánnější?

Z celého zástupu těch, kteří hlásali jinak a jinak žili, se všimněme jednoho z osvícenců. Jean-Jacques Rousseau (1712-1778), jeden z hlavních představitelů filozofického nativismu, je považován za průkopníka moderní pedagogiky. Stačí nahlédnout do učebních textů budoucích učitelů.⁶ Tento filosof a pedagog se velmi krutě zachoval ke svým pěti dětem. Žádnému z nich nedal ani jméno, nepoznamenal si datum jejich narození a svou družku Terezu Levasseurovou

⁶ PRŮCHA, Jan. *Moderní pedagogika. Věda o edukačních procesech*. Portál, Praha 1997, s. 236.

přiměl, aby je odložili do Hôpital des Enfants-trouvés. Sotva které z nich mělo naději na delší život, protože dvě třetiny chovanců přeplněného ústavu zemřely v prvním roce a jen pět procent dosáhlo dospělosti, aby se z nich stali žebráci a vagabundi.⁷ Jak ironicky(!) v této souvislosti vyznívá jeho hodnocení pozdními marxistickými pedagogy: „J. J. Rousseau ovlivnil teorii předškolní výchovy myšlenkou přirozenosti ve výchově a práva dítěte na radostnou pohodu dětství, kterou vyvozoval ze společenských práv člověka.“⁸ Blížkovský uvádí Rousseaua ve výčtu klasiků, kteří přispěli k rozvoji dvou základních principů systémové výchovy - humanizace a racionalizace.⁹ Podívejme se!

Totalitní režimy minulého století z jedné strany potřebovaly k expanzi silnou populaci, z druhé strany otevíraly dveře nezávazné lásce. Nacisté využívali potraty k potlačování neárijců. Sověti v roce 1920 vydali Nařízení o ochraně ženského zdraví, které sice zlegalizovalo potrat, ale pořád ještě jen jako jakési „menší zlo“. Od roku 1922 přestali stíhat prostituci a homosexualitu. V některých případech dokonce uznávali „manželství“ stejnopohlavních párů a od roku 1926 bylo možné si v dokladech změnit pohlaví. V roce 1936 se Stalin zhrozil sociálních důsledků této politiky a radikálně začal umělé potraty omezovat. Nikita Chruščov jim opět dal zelenou, takže Sovětský svaz se zařadil kolem roku 1970 se šesti až sedmi miliony potratů k zemím s největší potratovostí na světě. Žel, příklad Sovětského svazu následovaly i jeho satelity. První uvolnění zákazu potratů přišlo v Československu už v roce 1950 a k jejich plné legalizaci došlo o sedm let později. Pro srovnání v Bulharsku, Maďarsku a Polsku v roce 1956 a v Rumunsku stejně jako u nás v roce 1957.¹⁰

Když už dnešní mainstream s vyzdvihováním humanity přehlíží dvoutisíciletý vklad křesťanství do kultivování postoje národů vůči bezbranným lidským bytostem, jak je ovšem možné, že potratová praxe i ve svobodných demokratických zemích drsně bagatelizuje utrpení nenarozených dětí. Vědecké výzkumy v uplynulé dekádě vedly k výraznému obratu v chápání problematiky vnímání bolesti před narozením. Vždyť tím je zásadně zpochybněna etika zastánců umělých potratů. Tomuto fenoménu však lépe rozumí odborní lékaři, jako např. PhDr. Roman Cardal, PhD.¹¹

Jako křesťany nás může těšit, že nová bádání lidského zárodku nám více přibližují jeho vnímání sebe sama i vnějších podnětů, ale také nás pobízejí k věrnějšímu následování Ježíše Krista. On, který už před svým narozením potěšil Jana Křtitele před jeho narozením, z kříže Golgoty nás volá k opravdovému lidství. Ke každému z nás osobně doléhá ono nádherné jeho zvolání: *Ženo, hle, tvůj syn! – Hle, tvá matka!* (J 19,26-27). Můžeme slyšet ještě upřímnější výzvu k budování laskavých a odpovědných vztahů mezi generacemi?

Mnoho matek by neuvažovalo o potratu, kdyby je k tomu nenutili otcové ať už přímo, nebo svým nezájmem o další život zplodeného potomka. Obracet svá srdce k synům před prvním

---

⁷ JOHNSON, Paul. *Intelektuálové. Návrat domů*, Praha 1995, s. 28.

⁸ DOSTÁL, Antonín Maria - OPRAVILOVÁ, Eva. *Úvod do předškolní pedagogiky*, SPN, Praha 1985, s. 36.

⁹ BLÍŽKOVSKÝ, Bohumír. *Systémová pedagogika. Celistvé a otevřené pojetí vzdělávání a výchovy*. Vyd. 2. Amosium Servis, Ostrava 1997, s. 18.

¹⁰ DANIŠKA Patrik. *Smutné prvenství – Sovětský svaz a potraty*. In: postoj.sk – 14. 12. 2018.

¹¹ CARDAL Roman. *Výzkum o utrpení nenarozených dětí*. In: Hnutí pro život ČR – 28. 4. 2021.

příchodem Mesiáše měli začít otcové. Taktéž nyní musí nést odpovědnost za počatý život v první řadě otcové. V dnešním světě se to může zdát neuskutečnitelné. Samozřejmě, bez obrácení k Bohu společnost svou legislativou sotva koho donutí k dobrovolné a láskyplné rodičovské odpovědnosti. *Hodnotový relativismus zároveň posiluje i poddrývá naši oddanost občanskému étosu.*¹² Naopak odpovědnost se stává samozřejmostí u těch, v nichž tepe Boží láska. Bez tohoto pulzu národy hynou. Pro nás křesťany je zde velké poslání: žít Kristovou láskou a šířit ji.

Každý, kdo věří, že Ježíš je Kristus, je zrozen z Boha; a kdo má rád toho, kdo zplodil, má rád i toho, kdo je z něho zplozen. Podle toho poznáváme, že milujeme Boží děti, když milujeme Boha a jeho přikázání zachováváme (1 J 5,2).

Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ [καὶ] τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ποιῶμεν (1 J 5,2).

Čekáme druhý příchod Ježíše Krista. Je pro nás Boží výzva k zodpovědnosti za budoucí pokolení stejně platná, jako pro lidstvo před prvním příchodem Mesiáše? Země podléhající ideologii genderu stíhá pokles porodnosti, který za sebou vleče klatbu pro jejich další rozvoj. U nás se jedná o dramatický pokles či doslova propad porodnosti.¹³ Je nejvyšší čas procitnout. Neodsuzujeme lidi zatížené potraty, ale naopak jim chceme poskytnout pomoc z krize a sdílet s nimi radost z hodnoty života v Ježíši Kristu!

Denně se modlíme k našemu nebeskému Otci: *Přijď království Tvé*“ a našeho Spasitele, v němž je nám dána plná hodnota života, toužebně vzýváme: „*Amen, přijď, Pane Ježíši!*“ (Zj 22,20). Ještě je čas mnohé zachránit. Čiňme to v moci Ducha svatého s láskou k trpícím a vroucím očekáváním našeho Pána!

Stanislav Piętak

---

¹² ORWIN, Clifford. *Občanství a občanský etos jako součásti liberální demokracie*. In: Edward Christie Banfield. *Občanské ctnosti*. Victoria Publishing, Praha 1995, s. 83.

¹³ <https://www.czso.cz/csu/rocnik-narozenyh-2022-je-nejslabsi-za-poslednich-18-let> - 10. 4. 2024.